Det, der bestaar

Vor Guds Ord bestaar evindelig. (Es. 40, 8.)

Blind Nidkærhed.

„I israelitiske Mænd, kommer til Hjælp! Denne er det Menneske, som alle Vegne lærer alle imod Folket og Loven og dette Sted; og tilmed har han ogsaa ført Grækere ind i Helligdommen og gjort dette hellige Sted urent."

Ap. G. 21, 28.

Læs Kap. 21, 27—40.

Forfatteren af Ap. G., Evangelisten Lukas, har ikke set det som sin Opgave at skildre den jerusalemske Kristenmenigheds Udvikling; men vi faa sidst, at „mange Tusinder" af Jøder havde „antaget Troen", og at de alle var „nidkære for Loven".

Af Hensyn til disse Tusinder raadede „Brødrene" Paulus til at rense sig sammen med fire Mænd, der havde et Nazirærløfte paa sig o. s. v., og han fulgte deres Raad.

Man faar det Indtryk, at det fredelige Forhold var bleven besværet mellem de omvendte og de ikkeomvendte Jøder i Jerusalem, ved at hine blev ved saa langt som muligt at følge Loven og vandre efter Skikkene.

Og det er — vel at mærke — hverken de Jøder, der havde antaget Troen, eheller de vantro Jøder i Jerusalem, der rejser sig imod Paulus. Alle disse synes at ville være blevet beroliget ved det, Paulus efter Brødrenes Raad foretog.

Vort Afsnit (V. 27) begynder: „Men da de 7 Dage næsten var til Ende (Tiden for de fire Mænds Nazirærater), satte Jøderne fra Asien, som havde set ham i Helligdommen, hele Mængden i Oprør og lagde Haand paa ham og raabte" — og saa følger det ovenfor anførte Raab.

Det var altsaa Jøder fra Asien eller Provinsen Asia i Lilleasien, hvor Efesus laa, der vakte Mængden til Oprør imod Hedningeapostelen, ja som endog lagde Haand paa ham, ifølge V. 30 i selve Helligdommen.

Sammenlign hermed Kap. 19, 9, hvor det siges om Jøder i Efesus, at „nogle forhærdede sig og strede imod og overfor Mængden talte ilde om Vejen". Det er rimeligt, at det er nogle af disse samme ildefindede Modstandere, der her vakte Oprør imod Paulus.

Deres Beskyldning imod ham kender vi af det ovenanførte, men angaaende den Del af Beskyldningen, at han skulde have ført Grækere ind i Helligdommen, tilføjer Lukas oplysende, at de i Forvejen havde set Efesieren Trofimus (en af hans Ledsagere, 20, 4) i Staden sammen med ham, og ham mente de, at Paulus havde ført ham in i Helligdommen.

Ogsaa denne Oplysning tjener til at stadfæste den Autagelse, at Modstanderne var fra Efesus; de har kendt Trofimus derhjemme fra som en Ven af den forhadte Apostel. At Paulus skulde have ført ham med ind i Helligdommen, var der slet ingen Grund til at antage.

Men Beskyldningen kundebruges til at vække Oprør med blandt Jerusalems Jøder, som var nidkære for Loven og Helligdommens „Renhed."

Hele Staden kom i Bevægelse, og Folket stimlede sammen; og de greb Paulus og slæbte ham uden for Helligdommen. Og saa sørgede de vagthavende Levitter for, at Dørene straks blev lukket, at Helligdommen ikke skulde blive vanhelliget med Blod.

Nu søgte de rimeligvis med de asiatiske Jøder i Spidsen) at slaa Paulus ihjel. Her kan man vanskelig undgaa at tænke paa, at han, der var en Mandraber fra Begyndelsen (Joh. 8, 44), var med i Spillet. Paa saadan Maade kan Djævelen godt være med til at værne om Helligdommens Renhed.

Men de fik ikke Lov til at tilfredsstille deres Mordlyst denne Gang. Der gik Melding til Øversten for den romerske Vagtafdeling, at hele Jerusalem var i Oprør.

Krigsøversten ilede straks af Sted til Stedet for Oprøret med en Afdeling Soldater, og da man saa dem, holdt man op at slaa Apostelen.

Hvem der havde sendt Melding til Krigsøversten, siger Lukas ikke, men det blev den hedenske Krigsmagt, Gud brugte til at frelse sin Apostel fra det saakaldte Gudsfolks Mordlyst.

Krigsøversten griber værdig ind, uden Fordom imod nogen af Parterne. Han kunde jo ikke antage at der slet ingen Grund var for en saadan Raasen mod et Menneske, men Paulus skulde ogsaa gives Anledning til Forsvar. Derfor befaler Krigsøversten, at han skal bindes, og begynder at spørge, hvad han har gjort.

Men da een i Skaren raabte eet og en anden noget andet, og Krigsøversten saaledes saa, at han her intet paalideligt kunde faa at vide, befalede han at føre ham ind i Borgen, Fortet Antonia.

Men det var ikke Retfærdighed, Skaren ønskede hævdet; det var Tilfredsstillelse af sin Hævnlyst, den kæmpede for; derfor tog dens Voldsomhed saaledes til, at da Paulus kom op paa Trappen til Borgen, maatte han bæres af de Soldater, som han var lænket til. Og Folkemængden, som fulgte efter, raabte: „Bort med ham!"

Da Paulus er saa vidt ude af Tumlen, at han er ved at skulle føres ind i Borgen, spørger han høflig Krigsøversten: „Er det mig tilladt at sige noget til dig?"

Dette Spørgsmaal maa Apostelen have udtalt paa Græsk; thi Krigsøversten spørger forbavset: „Forstaar du Græsk?" og saa følger et andet Spørgsmaal, som viser, at Krigsøversten aldeles ingen Rede havde paa, hvem Paulus var. Han antog ham for en Ægypter, der for en Tid siden var optraadt som Anjører for 4,000 Stimænd, men som var undkommen. Han maatte nu være kommen frem fra sit Skjuleested for at anstille en ny Opstand.

Men Paulus svarede: „Jeg er en jødisk Mand fra Tarsus, Borger i en ikke ubekendt By i Kilikien. Men jeg beder dig, tilsted mig at tale til Folket!"

Denne Begæring tilstaas Fangen, og denne staar saa frem paa Trappen — naturligvis fremdeles lænket til Soldaterne — og slaar til Lyd med Haanden for Folket. Da der saa var blevet Stilhed, begynder han sin Tale til Skaren i det hebraiske Sprog.

Denne Paulus's Tale skal vi begynde Betragtningen af næste Gang; men her vil vi slutte med et Ord af Paulus andet Steds, som viser, hvorledes han tog imod Forfølgelsen fra sit eget Folk.

Det er, hvad han skriver i Romerbrevet det 10. Kap., vi tænker paa. Efter at han i det foregaaende Kap. har skrevet om sin Sorg for sit Folk og udtrykt sit Hjertes Ønske om dets Frelse, skriver han her:

„Mit Hjertes Ønske og Bøn til Gud for dem er om deres Frelse. Thi jeg giver dem det Vidnesbyrd, at de have Nidkærhed for Gud, men ikke med Forstand." (10 1—2).

At Apostelen kan tyde sit Folks Had og Forfølgelse som „Nidkærhed for Gud," det viser, at han er hævet over Hævnfølelse, —det præger ham som et Menneske, i hvem Guds Aand herfser.

Aandens Sværd og Krigens Sværd.

Af H. P. Hansen.

II

Det er værd at mindes, at det var under en haard og langvarig Krig, der gjaldt Død eller Liv for England, at Grunden lagdes til det britiske Bibelselskab, der i de forløbne hundrede Aar har udfoldet en verdensomspændende Virksomhed, der har været til uendelig Velsignelse, og tillige givet Stødet til talrige lignende Institutioner rundt om i de kristne Lande.

Det engelske Folk levede i Aaret 1804 i daglig Angst for en Invasion, Landets Handel var halvt ruineret, de fattige led Sult. Alligevel fandtes der i disse stormfulde og skæbnesvangre Tider, da mørke Skyer traf op over Englands Himmel, troende Mennesker, der havde Mod til at række hverandre Haand i Arbejdet for at sprede Evangeliet til alle Mennesker.

I disse Dage, da Europa gennemgaar en Ildprøve, der er ikke mindre haard og frygtelig, end da England kæmpede med Napoleon for at bevare sin Uafhængighed, udfolder ikke mindst det engelske Bibelselskab, der staar som Veteranen blandt de mange andre lignende Selskaber, en hellig Mission, der under Guds Velsignelse er af uberegnelig Betydning.

Udbrudet af en Krig som den nuværende tjener til at gøre disse Selskabers Virksomhed mere iøjnefaldende og nødvendig. I Stedet for at lamslaa disse Institutioner, som den hæmmer mange andre kristelige Virksomheder f. Eks. Hedningemissionen, tjener Krigen snarere til at mangfoldiggøre Lejlighederne og Tilskyndelserne til for den kristne Menighed at sprede Evangeliet blandt de kæmpende Folk og da ikke mindst blandt de kæmpende ude paa Slagmarken, hvor selve Krigens Sværd holder en Prædiken, der i sig selv er alvorlig nok og ikke kan andet end berede Jordbunden for Guds Ord. Bibelselskaberne, der i det syndne Aar har udsendt Millioner af hellige Skrifter til Soldaterne — ligegyldigt om det er Ven eller Fjende — besidder et enestaaende Maskineri og en Række af Hjælpemidler, der sætter dem i Stand til med Lethed at udrette og naa Steder, hvor ingen anden Institution kan naa hen.

Som ingen andre Missionsvirksomheder er derfor Bibelselskaberne inddragne og interesserede i den nuværende Verdenskrig. Det er næsten som et Varsel, at det første Bibelselskab blev født i Sværdets Skygge, det skulde selv svinge et Sværd, kun endnu mægtigere end Krigens. Som den røde Planet Mars var fremherskende i dets Fødsels-Horoskop, har det altid i Krigstider fundet en særlig Lejlighed til at udføre sin Tjeneste. De første Udgaver af Ny Testament, i det hollandske, franske og vi kan føje til, danske Sprog, som dette Selskab udgav, var i første Instance beregnet paa fremmede Krigsfanger i England. Og det har stedse siden været yderst lydhør over for de Krav, Slagmarkerne i følgende Tider har stillet til det. Det uddelte saaledes Millioner af hellige Skrifter under Krimkrigen, under den fransk-tyske Krig, Boerkrigen, den russisk japanske Krig og Balkankrigen.

Naar en Soldat fra et kristent Land drager i Krig, er det naturligt, at han i sit Tornyster søger at finde en Plads til den Bog, der er over alle Bøger. I Følge den engelske Konges Ordre har hver Soldat i den britiske Arme Ret til paa offentlig Bekostning at blive forsynet med en Bibel. Ikke desto mindre er en almindelig Bibel en ret vægtig Bog for en Soldat at have med paa lange Marcher, hvor hver lille Brøkdel af et Pund maa tages med i Betragtning.

For tre Aarhundreder siden hører vi om, at den svenske Kong Gustav Adolph foranledigede, at der blev trykt særlige Udgaver af det svenske Ny Testament for hans Tropper i Trediveaarskrigen.

Og straks efter Udbruddet af den engelske Borgerkrig blev der udgivet en ganske lille Bog, bærende den lavne Titel:

The Souldiers Pocket Bible:

Containing the most (if not all) those places contained in Holy Scripture, who doe shew the qualifications of his inner man that is a fit Souldier to fight the Lord's Battles, both before he fight, in the fight, and after the fight;

Which Scriptures are reduced to severall heads, and fitly applyed to the Souldiers severall occasions, and so may supply the want of the whole Bible; which a Souldier cannot conveniently carry about him:

And may bee also usefull for any Christian to meditate upon, now in this miserable time of Warre.

Det var en Bog paa kun 16 Sider, indeholdende udvalgte Skriftsteder, der var samlet under passende Overskrifter, hvoraf vi skal nævne enkelte:

A Souldier must not doe wickedly — must be valiant for Gods Couse — must pray before he go to fight — must not feare his enemies — must consider that sometimes Gods people have the worst in battell as well as Gods enemies — the Lord hath ever beene accustomed to give the victory to a few. —

I disse stormfulde Aar skrev en puritansk Præst en lille Bog: „The Christian in Complete Armour", der fik ikke ringe Udbredelse.

Nutidens Soldater er anderledes udstyret end paa hin Tid, de havde Flintebøsser og var klædt i Læderkapper, men nu som da er der eet Vaaben, der er lige nødvendigt, om deres Udrustning skal være komplet, det er Aandens Sværd, som er Guds Ord.

Saa snart den nuværende Krig brød ud, blev der Fart i Bibelselskabernes Arbejde for at møde de store Krav, der stilles til dem, og i øvrigt udnytte den Lejlighed til Evangeliets Udbredelse, som Situationen frembød. Der blev straks trykt mægtige Oplag af ny Testamenter, Evangelier og Psalteret i Lommeformat, indbundet i Khaki med et rødt Kors paa Bindet.

For syge og saarede Soldater og Sømænd udgav det britiske Bibelselskab ny Testamenter og Evangelier i lige saa mange Sprog som der udkrævedes, til Røde Kors Organisationer, Feltlospitaler o. s. v., ikke blot i England, men ogsaa i Udlandet. Der blev saaledes trykt hellige Skrifter i følgende Sprog: Engelsk, Welsk, Flamsk, Hollandsk, Tysk, Italiensk, Bøhmisk, Ungarnsk, Russisk, Slavonisk, Ruthensk, Lettisk, Esthisk, Litthauisk, Polsk, Serbisk, Tyrkisk, Arabisk — for de Fransk-Algirske Soldater—, Urdu, Panjabi, Nepali, Pashto, Japansk og endnu flere Sprog.

Soldaternes Venner i Hjemmet, der ønsker at sende disse Bøger, som er smaa, lette og letlæselige, kan købe dem til Krigspriser, en Penny for Ny Testament i Lommeformat og en halv Penny for Evangelierne, hvilket betyder, at de sælges for mindre end det halve, de koster at fremstille.

Gennem Bibelselskabets Filialer i Canada, Australien, New Zealand og Syd-Afrika blev der truffet Arrangement til Uddeling af Ny Testamenter blandt alle Soldaterne fra disse Lande. Alene i Canada blev der uddelt 60,000 Ny Testamenter, og i Johannesburg blev der i Løbet af fem Uger bortgivet over 5000 hellige Skrifter.

Denne verdensvide Krig stiller usædvanlig store Krav til Bibelhusene, og de øges Dag for Dag. Alene i Løbet af Krigens første ni Maaneder uddelte det britiske Bibelselskab to Millioner hellige Skrifter i mere end et Dusin forskellige Sprog; men det uddeler for øvrigt Bøger i alle de tredive Sprog, man regner der findes repræsenterede i Krigen.

Fra Soldaterhjemmet i Aldershot skriver Miss Hamilton: „Dersom Bibelselskabets Direktion blot kunde se Mændene tage mod Evangeliebøgerne, vilde de faa en Følelse af, at de var givet vel ud."

Biskoppen i Oxford, som under sin Ferie gjorde Tjeneste som Hospitalspræst i Frankrig, skriver: „Næst efter Tobak er der intet, de engelske Soldater er mere ivrige efter end Evangeliebøger. Og naar jeg spørger: „Hvilket Evangelium?" fremsattes der i langt de fleste Tilfælde Ønske om Lukas. Maaske de har en ubevidst Følelse af, at det er den fattige Mands Evangelium."

Fra en engelsk By skriver en Præst: „De skal have mange Tak for de Evangelier, De saa venligt har tilstillet mig til Uddeling blandt de tyske Fanger her. De er alle gaaet. Men hvis De havde set den Iver, hvormed de modtoges, og hvorledes de 381 Mænd kæmpede for dem, vilde De glædes. Jeg var som en der stod i Midten af to kæmpende Fodboldhold, saa ivrige var de efter at faa de tyske Evangelier. De bad mig holde Gudstjeneste den følgende Søndag, hvad jeg nu gør regelmæssig."

Blot endnu eet Eksempel:

En Bibelkolportør blev i Tours genfendt af en sagret fransk Soldat.

Jeg har faaet en af Deres Smaabøger, sagde Soldaten. De gav mig den i Paris paa Place de la Gare, da jeg med mit Regiment skulde gaa til Fronten. For at sige Sandheden, jeg var i en stor Skræk, som jeg ikke kunde blive kvit. Men en Dag, da Tiden faldt mig lang, begyndte jeg at læse i den lille Bog, Markus Evangelium. I Begyndelsen interesserede det mig ikke meget; men der var een Linie, der fangede min Opmærksomhed nemlig Ordet: Frygt ikke, tro kun. Disse Ord greb mig i den Grad, at jeg tog dem for en guddommelig Forsikring om, at jeg ikke skulde være bange. Og naar vi stod Ansigt til Ansigt med Fjenden, skælvede jeg ikke længere, fordi jeg følte, at Gud var mig nær, og dette var den eneste Grund til mit Mod. Jeg troede paa Gud, da jeg var et Barn. Før Krigen havde jeg tabt min Tro. Men nu har jeg genvundet den. Jeg gav Bogen til en Kammerat for at vise ham min Taknemlighed — da jeg var saaret, bar han mig nemlig bort, just som Tyskerne kom over os — men jeg savner den.

Manden fik nu et Ny Testament fra Kolportøren.

Saaledes kunde der nævnes Eksempler i Tusindvis paa, hvorledes Aandens Sværd ogsaa svinges paa Slagmarken, og at Evangeliet finder ny Vej til Menneskenes Hjerter og gør en Gerning, der er til den største Velsignelse. Bibelselskaberne er saa at sige allestedsnærværende for at lægge Guds Ord i Hænderne paa hver en Soldat, der deltager i Krigen, og der er mange af disse, der stærkere end nogen Sinde før har en Følelse af, at de trænger til Guds Ord.

Krigen aabner Døre for Evangeliet, som ingen bedre end Bibelselskaberne kan udnytte, og det er at haabe, at de af Menigheden maa sættes i Stand til at udnytte dem i videst mulig Udstrækning.

For Millioner af Mennesker har den nuværende Krig, fuld af rædselsfuld Djævelskab, som den er, ogsaa aabenbaret den kommende Verdens Kræfter i dens gribende Nærhed, som om den stod lige for Døren. Og for Millioner af Mennesker har Krigen lagt en dybere Mening i Guds Bog, der er som hjemme midt imellem store Trængsler.

Vi føler os i Overensstemmelse med Soldaten i det skotske Kavalleri-Regiment, som sagde:

Hvergang jeg bruger dette Staalsværd, fløves det; men hvergang jeg bruger Aandens Sværd, bliver det skarpere.

Et gammelt Sværd, der findes opbevaret i Cabinet de Medailles i Paris, bærer følgende Indskrift paa Bladet:

Der findes ingen Sejrherre uden Gud.

Maatte Aandens Sværd vinde nye og store Sejre for Guds Rige ud over Jorden, at det maatte svænde fra Hav til Hav og fra Floden til Jordens Ende.

THE PROTESTANT-MISSION IN MEXICO AND CENTRAL AMERICA.

Delivered at Trin. Seminary by Sherman Bondo.

As we all know, the countries were once conquered by the Spaniards, and for years were subject to the Spanish throne. During this conquest people were killed in the most cruel and unjust manner. At that time these lands were inhabited by two different classes of people, the one is said to have been hunters, without civilization or culture; the others had homes and were civilized to some extent. The people (The Nahuatlakas), of which the Aztecs became the rulers about the year 1325 and founded the state of Mexico, and established an absolute monarchy. These people really fell an easy prey to the Spaniards for they thought, as they had received their culture and religion from the white man, a white race was to come from the East, which they were to honor as Sons of the Sun, and as they were thus waiting, the Spaniards came.

Cortes, the leader of this conquest, constantly professed his desire to propagate "The Christian Faith". He at first tried to induce the emperor to become a Christian, but without results. Later when the emperor was dying from wounds received in the struggle with the Spaniards, Cortes sent a priest to him, but the emperor would not give up his old Gods, and Cortes did not find out where the supposed treasures of the emperor was hidden, which in reality was his aim. However, many friars and priests started to work among the people, and it is said that in six years over 200,000 joined the Catholic church. Later the Catholic church became the dominating church in Mexico, and had made it a point to hold the people in ignorance. This however has changed some, as we shall see, by the mission work of the Protestant churches. The Protestant churches did not start work in Mexico until about the year 1870, and have in the comparatively short period of time, that has passed, made good progress.

"The object of mission in a country generally known as Roman Catholic is, not to attack and disintegrate the dominant church, but to introduce the simple Gospel of Christ, and to plant their Gospel institutions which shall produce earnest, sincere, Christian men and women. Under existing conditions it has been impossible for evangelical Christians in Mexico to remain any length of time in the Catholic church, and this had led to the organization in that country of separate Protestant churches. This process of separation must necessarily continue until the Catholic church of Mexico is convinced of the necessity of a morally upright, educated clergy, who are inspired with the desire and purpose to help the Mexican people to imitate in their own lives the life and character of Jesus Christ."

The Protestant missions in Mexico have been baptized in the blood of many martyrs, and already since the establishment of missions, sixty five workers have given their lives for the cause. Prejudice still exists in many places, and it is possible that other workers may be sacrificed in this work, until a change of spirit shall come over the entire country. Yet notwithstanding this possibility, it can truthfully be said that the foreign missionaries by their lives and work have won the love and respect of the communities in which they live.

The American Bible Society doubtless helped to pave the way for Protestant missions in Mexico, by distributing the many copies of the Scripture in that country.

The first real Protestant mission work was done by Miss Ronkin, who after teaching school in Brownsville, Texas, went to Monterey in Mexico, about the year 1863, and established a school, and by her own beautiful life, exerted an influence that will never die.

Another pioneer, who is often spoken of as the first missionary to Mexico, was Rev. James Hickey. Being a strong Union man, and during the Civil War found it more expedient to move across the border into Mexico. He soon went to Monterey where he associated himself with Mr. Thomas Westrupp. Westrupp knew Spanish and was soon able to begin preaching. In 1865 a church was organized with five members, of

Gaa Forsigtigt Til Vaerks og Kjöb Rigtigt

Lily and Primrose Separators

MAELKE Centrifugen er det Centea omkring hvilket ethvert suksesfuldt Mejeri drejer sig. En god Centrifuge vil foröge Deres Kasse Indtægt betydeligt. De bör ikke tillade Dem selv at kjöbe uden Eftertanke. Dersom De ikke selv har personligt Kjendskab til de bedste Egenskaber af de bedste Centrifuger, saa lad os hjælpe Dem.

En almindelig Centrifuge vil spare Penge for Dem, men dersom De önsker at faa det mest mulige ud af Deres Maelk, saa bör De kjöbe en **Lily** eller **Primrose.**

Disse **International Harvester** Centrifuger arbejde saa effektfuldt og for saa mange Aar, saa at selv en Farmer med kun to eller tre Köer bruge dem med Fordel. Hvis De har mange Köer, saa tag det Raad fra Tusinde af de mest suksesfulde Mejerimænd, og kjöb enten en **Lily** eller en **Primrose.**

Lily og **Primrose** Centrifugerne skumme meget skarpt—og levner kun en Draabe af Flöde i en Gallon Maelk. De ere stærke og enkle, og behöve kun faa Indstillinger—som enhver Mandeller Kvinde kan gjöre. Hovedstativet paa begge er aabent og sanitært. Paafyldnings Kanden er stor og lav. Ethvert Lager og lydlöse Gangtöj er altid vel forsynet med Olie ved Stænke Methoden. Der gives ingen bedre Centrifuger. Kjöb en **Lily** eller **Primrose** hos **I H C** Forhandleren og De kan stole paa Tilfredshed. Skriv til os om Kataloger og Hefte om Mejeribrug.

International Harvester Company of America
(Incorporated)
CHICAGO USA
Champion Deering McCormick Milwaukee Osborne Plano

Skandinavisk Settlement.

$3000. Kan köbe 95 Acre dyrket Farm. 50 Acre ryddet. Frame Hus og Lade. 2½ Mil fra Barnum, Minn. $1,000 kontant, Resten i aarlige Betalinger til 6 pCt. Rente.

$1200. Kan köbe 40 Acre dyrket Farm ½ Mil fra Nemadji, Minn., 8 Mil fra Barnum, Minn. Frame Hus og Lade. $400 kontant, Resten til 6 pCt. Rente.

$3500. Kan köbe et 9-Værelsers moderne Hotel ved Barnum, Minn. Elektrisk Lys og Dampvarmeapparat. $1,000 kontant, Resten til 6 pCt. Rente.

H. C. Hanson, Barnum, Minn.

Wanted 50,000 Farm Hands

of experience at once on the farms of

Western Canada

To replace the young farmers who have enlisted for the war. Good wages and full season's work assured.

There is no danger or possibility of Conscription in Canada.

References required from all applicants. For special railway rates and other information apply to

W. V. BENNETT,
ROOM 4, BEE BLDG., OMAHA, NEB.
Authorized Canadian Government Agent.

En Røst fra Sundhedsdalen.

En Del af vore Landsmænd, som ønsker at slutte sig til Kolonien Rosendale i Sundhedsdalen, California, meddeler os, at de ikke er i Stand til at flytte herud nu i Foraaret, men da vi imidlertid gerne vilde have alle med lige fra Begyndelsen, meddeler vi herved enhver, som har maattet udsætte Afrejsen, at vi vil paatage os at rydde alle Parceller, som er solgt, samt besaa dem med Alfalfa, Kartofler, Grøntsager eller hvad vedkommende ønsker at dyrke paa sin Jord, saa at den forsinkede Køber ved Ankomsten vil finde sine Marker i fuld Grøde.

Skriv til undertegnede, hvis ovennævnte Tilbud interesserer Dem. Vi er altid rede til at besvare ethvert Spørgsmaal angaaende Jordbund, Avl, Klima osv. i vor Koloni.

FARMERS' LAND COMPANY,
AMEDEE, CALIFORNIA.

Agenter i Nordvesten:
NYROP REALTY COMPANY,
2523½ Twenty-seventh Ave. So., Minneapolis, Minn.